
Minneord

OSS IMELLOM

LORENTZ BRINCH

STEIN A. EVENSEN

Per Stavem døde 24.9. 2006, vel 80 år gammel. Han var et ruvende og fargerikt menneske. Per var 16 år da han rømte til utlandet under den annen verdenskrig og utdannet seg til jagerflyger. Etter krigen studerte han medisin, fortsatte som flyger og var en fremragende idrettsmann. Han deltok i olympiadene i 1948 og 1952. Fra 1966 til 1995 arbeidet han ved Rikshospitalet, der han ble professor i blodsykdommer. Han publiserte mer enn 200 vitenskapelige arbeider og var aller best kjent for sin enorme kompetanse til å stille diagnosen ved blodsykdommer ved mikroskopi. Han delte sin erfaring med kolleger, bl.a. ved utallige kurs som ble høyt verdsatt av leger under utdanning.

Per Stavem var en pådriver for innføring av moderne behandling for blodkreft. I hans tid som sjef startet man opp med allogen stamcelletransplantasjon. Per var i de første tiår en autoritær leder. Han sa klart ifra om prestasjoner han

mente burde vært bedre. Han hadde en røff humor som ikke alle taklet, men vi som kom han nærmere enn de fleste, så en hjertevarm og tvers igjennom velmenende mann som viste stor omsorg i kontakten med den enkelte pasient. Det var rørende å se hvordan han kunne engasjere seg i løsningen av praktiske private problemer for kronikerne på avdelingen. Han var nysgjerrig som et ekorn og hadde brede kunnskaper som han brukte til å komme i kontakt med pasientene. Da han ble bestefar, kom sykehuset til å bety mindre og familien mer. De siste årene han var sjef blandet han seg lite inn i daglige disposisjoner, men sa at han gjerne stilte opp – og det gjorde han – når vi trengte hjelp med vanskelige avgjørelser. Han ble på eldre dager glødende opptatt av det norske språk og diskuterte dette med alle som ville høre på. Så stor var hans interesse at han nærmest alene holdt en språkspalte i gang i Tidsskriftet. Han begynte også å skrive dikt.

Per kjempet i mange år for gjenopptakelse av den såkalte Rødseth-saken, der han mente det var begått et justismord. Han var kritisk til de medisinske sakkyndiges vurderinger og hadde mye av æren for at saken ble gjenopptatt. Idrett drev han på høyt plan også som pensjonist. Så sent som en måned før han døde deltok han i friidrettsstevne for veteraner. Han ble nummer to i diskos og vant sin klasse i kulestøt. Pga. dårlige bein kastet han sittende!

Vi bøyer oss i respekt for vår læremester og tidligere sjef og sender varme tanker til Marit og familien.

På vegne av kolleger

Publisert: 16. november 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.